

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 484/2012
14.03.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Републичке радиодифузне агенције, за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда, Одељења у Новом Саду III-2 У 30694/10 од 25.12.2012. године, уз учешће противне странке MS с. е.и. доо из Н.С., НС р., коју заступа З.К., адвокат из Н.С., у предмету издавања дозволе за емитовање радио програма, у нејавној седници већа одржаној дана 14.03.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДА СЕ решење Управног суда, Одељења у Новом Саду III-2 У 30694/10 од 25.12.2012. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем Управног суда, Одељење у Новом Саду III-2 У 30694/10 од 25.12.2012. године, одбачена је тужба тужиоца MS с. е.и. доо из Н.С., поднета против закључка Републичке радиодифузне агенције број Рл 2537/10-6756 од 02.08.2010. године, којим је одбачена као непотпуна пријава тужиоца од 28.05.2010. године, на јавни конкурс за издавање дозвола за емитовање радио програма за локално подручје, радиодифузна област 9, оквирна жељена зона покривања – подручја општина ЛР 302 (Н.С).

Захтев за преиспитивање побијане судске одлуке поднет је на основу члана 49. став 2. тачка 3. и става 3. Закона о управним споровима. Наводима захтева указује се да је Управни суд побијаним решењем повредио одредбе Закона о радиодифузији, тиме што је подносиоцу пријаве на јавни конкурс, коме је пријава одбачена из процесних разлога, признао право на подношење приговора. Ово из разлога што из одредаба члана 37. и члана 54. тог Закона, произилази да право приговора имају само подносиоци пријава на јавни конкурс чије су пријаве одбијене, с обзиром да рок за подношење приговора почиње да тече од дана достављања решења Савета РРА о одбијању пријаве, а не од дана достављања закључка о одбачају пријаве. Следствено изнетом, подносилац истиче да је право на подношење приговора, који је ремостративни правни лек и представља део једноступеног одлучивања, наведеним законом признато само подносиоцима пријава на јавни конкурс о чијим пријавама је савет расправљао у меритуму и након спроведеног поступка их одбио. Подносиоци пријава на јавни конкурс чије су пријаве одбачене из процесних разлога као непотпуне, сходно члану 37. Закона о радиодифузији, имају право само на покретање управног спора. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и укине или преиначи побијану судску одлуку.

Противна странка, MS с.е.и. доо из Н.С., којој је захтев за преиспитивање побијане судске одлуке уредно достављен преко пуномоћника, у остављеном року није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Из списка предмета и побијаног решења произилази да је тужилац MS с. е.и. доо из Н.С., дана 14.12.2010. године поднео тужбу у управном спору против закључка Републичке радиодифузне агенције Рл 2537/10-6756 од 02.08.2010. године, којим је одбачена као непотпуна његова пријава од 28.05.2010. године, на јавни конкурс за издавање дозвола за емитовање радио програма за локално подручје, радиодифузна област 9, оквирна жељена зона покривања – подручја општина ЛР 302 (Н.С). Побијаним решењем Управни суд је тужбу одбацио применом члана 26. став 1. тачка 2. и става 2. Закона о управним споровима. Према образложењу побијаног решења овако је одлучено, јер је чланом 54. Закона о радиодифузији прописано да подносилац пријаве на јавном конкурс, који је незадовољан одлуком савета, има право да у року од 15 дана од достављања решења о одбијању пријаве поднесе приговор савету, а против одлуке по приговору може се покренути управни спор. Стога Управни суд закључује да тужилац поднетом тужбом оспорава првостепени закључак Републичке радиодифузне агенције, у коме је, уместо права на приговор, дата погрешна поука о праву на покретање управног спора. Како због погрешне правне поуке тужилац не може трпети штетне последице, према наводима образложења, рок за подношење приговора надлежном органу у смислу члана 54. Закона о радиодифузији тече од дана достављања судске одлуке.

Оцењујући законитост побијаног решења Врховни касациони суд налази да се основано наводима захтева указује да је Управни суд тим решењем повредио одредбе Закона о радиодифузији. Наиме, чланом 37. Закона о радиодифузији ("Сл. гласник РС" 42/02, 97/04, 76/05, 79/05-др закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр и 41/09), на који се тужени орган позвао у правној поуци датој у оспореном закључку, прописано је да против одлука Републичке радиодифузне агенције није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор. Одредбом члана 53. став 1. тачка 1. Закона о радиодифузији, је прописано да је Агенција дужна да пријаву која садржи непотпуне или нетачне податке односно непотпуну документацију одбаци ако подносилац пријаве ни у накнадно одређеном року од седам дана не допуни пријаву односно не достави тачне податке или потпуну документацију. Тачкама 2 до 9. члана 53. став 1. истог Закона, прописано је поступање Агенције по потпуним пријавама, и у том смислу тачком 8. наведеног члана закона је прописано да је Агенција дужна да подносиоцима пријава, чије су пријаве одбијене, достави образложено решење о одбијању пријаве у року од осам дана од дана достављања одлуке по расписаном јавном конкурс. Чланом 54. Закона о радиодифузији је прописано да подносилац пријаве на јавном конкурс који је незадовољан одлуком савета има право да у року од 15 дана од дана достављања решења о одбијању пријаве поднесе приговор Савету, који је дужан да одлуку о приговору донесе у року од 30 дана од дана његовог подношења. Против одлуке донете по приговору може се покренути управни спор.

Из наведених одредаба члана 53. и 54. Закона о радиодифузији, и према налажењу Врховног касационог суда, произилази да је право на подношење приговора изричито дато само подносиоцима пријава на јавни конкурс против решења којим се пријава одбија, у року од 15 дана од дана достављања решења о одбијању пријаве. Следствено томе, а сагласно члану 37. истог Закона, против осталих одлука Агенције није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор. С обзиром да је неспорно да је управни спор покренут тужбом против закључка Агенције којим је пријава тужиоца на јавни конкурс одбачена, а не против решења којим је његова пријава одбијена, по оцени овога суда, погрешно је закључивање из образложења побијаног решења да је тужба поднета против првостепеног закључка и да је тужени у оспореном закључку дао погрешну правну поуку.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаним решењем повређен закон на штету подносиоца захтева, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 3. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 14.03.2013. године, Узп 30/2013

Записничар,

Председник већа - судија,

Радојка Маринковић,с.р.

Снежана Живковић,с.р.